

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1047/2026-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Radovan Raduka, u pravnoj stvari tužitelja AGROBOS d.o.o., Križevci, Zagorska ulica 68, OIB: 18140562463, zastupanog po punomoćniku Jugoslavu Puranu, odvjetniku u Bjelovaru, Josipa Jelačića 12, protiv tuženika MEDIA FLORA j.d.o.o., Greda Sunjska, Greda Sunjska 63, OIB: 80434218175, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-939/2025-23 od 14. studenog 2025., 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-939/2025-23 od 14. studenog 2025. u točki I. izreke te u točki II. izreke u odnosu na iznos od 864,66 EUR i sudi:

1. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.998,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 11. lipnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te mu naknaditi parnični trošak u iznosu od 864,66 EUR, sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak žalbenog postupka u iznosu od 388,94 EUR u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-939/2025-23 od 14. studenog 2025. u točki II. izreke u odnosu na iznos od 375,00 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom presuđeno je:

„I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 2.998,80 EUR sa zateznim kamatama od 11. lipnja 2024. do isplate.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 1.239,66 EUR.“

2. Prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi kako iz dokumenta naziva ponuda 63 proizlazi da je tu ponudu izdao tuženik tužitelju za 24 tone EZ gnojiva: granulirani kalcij karbonat 5-6 mm CaCO_3 (96-53) po cijeni od 119,00 EUR po toni, što iznosi 2.856,00 EUR uvećano za PDV od 5%, dakle ukupno 2.998,80 EUR. Iz dokumenta Status naloga za plaćanje proizlazi da je tužitelj 11. lipnja 2024. uplatio tuženiku iznos od 2.998,80 EUR. Odredbom čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23; dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o kupoprodaji prodavatelj obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu. U skladu s čl. 360. ZOO-a, u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima Zakona o obveznim odnosima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete. Kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispunji obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu (čl. 361. st. 1. ZOO-a). Kad ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispunji svoju obvezu (čl. 362. st. 1. ZOO-a), a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje, ali ako vjerovnik želi raskinuti ugovor, mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje (čl. 362. st. 2. ZOO-a). Ako dužnik ne ispunji obvezu u naknadnom roku, nastupaju iste posljedice kao i u slučaju kad je rok bitan sastojak ugovora (čl. 362. st. 3. ZOO-a). Odredbom čl. 368. st. 2. ZOO-a propisano je da je učinak raskida ugovora to da, ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala, a st. 5. tog članka propisano je da je strana koja vraća novac dužna platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila. Sud je uvidom u navedenu ponudu i potvrdu o uplati utvrdio da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o kupoprodaji u smislu čl. 376. st. 1. ZOO-a za 24 tone EZ gnojiva: granulirani kalcij karbonat. Ukupna cijena koju je tužitelj platio tuženiku je 2.998,80 EUR, odnosno cijena koja je naznačena u ponudi i potvrdi o plaćanju. Tužitelj je naveo da je krajnji rok za isporuku gnojiva bio 2. srpnja 2024. i da je više puta pozivao tuženika da ispunji svoju obvezu, a što tuženik nije učinio. Iz dokaza u spisu proizlazi to da je tužitelj tuženiku dao dodatni rok za ispunjenje ugovora u smislu odredbe čl. 362. st. 2. ZOO-a na način da ga je nakon isteka inicijalnog roka za isporuku 2. srpnja 2024. više puta pozvao na ispunjenje. Međutim, tužitelj tuženiku nikada nije izjavio da raskida ugovor. To je na izravan upit suda izjavio sam zastupnik po zakonu tužitelja na način je potvrdio da je od tuženika tražio da isporuči robu ili vrati novac, ali bez da je bilo koga upozorio na raskid ugovora. Budući da ugovor nikada nije raskinut, tužitelj od tuženika ne može tražiti povrat novca za isporučenu robu u smislu odredbe čl. 368. st. 2. ZOO-a. Stoga je sud, temeljem odredbe čl. 376. st. 1. ZOO-a, čl. 362. st. 2. i 3. ZOO-a i čl. 368. st. 2. ZOO-a, ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) budući da je tužitelj u cijelosti izgubio ovu parnicu.

3. Tužitelj u žalbi navodi da je tijekom postupka utvrđeno da je 11. lipnja 2024. tužitelj platio tuženiku iznos od 2.998,80 EUR temeljem ponude broj: 63 od 10. lipnja 2024. za EZ gnojivo - granulirani kalcij karbonat, da je ugovoreni rok isporuke bio najkasnije 2. srpnja 2024. (3 tjedna) s obzirom da se radi o robi nužnoj za agrotehničke radove u poljoprivredi koji su slijedili u razdoblju nakon narudžbe, da tuženik robu nije isporučio u ugovorenom roku niti u daljnjem primjerenom roku, odnosno da ju nije nikada isporučio. Međutim, na tako utvrđeno činjenično stanje sud je potpuno pogrešno zaključio da nikada nije došlo do raskida predmetnog ugovora između stranaka. Za donošenje zakonite odluke u ovom sporu relevantne su isključivo odredbe iz čl. 362. u vezi s čl. 361. ZOO-a. Naime, polazeći od činjenice da rok od 3 tjedna koji je tuženik imao za ispunjenje svoje obveze (isporuku robe) nije bitan sastojak ugovora, tužitelj je sukladno čl. 362. st. 2. ZOO-a bio dužan tuženiku ostaviti primjeren naknadni rok za ispunjenje, a ako obveza ne bude izvršena niti u naknadnom roku, sukladno čl. 362. st. 3. ZOO-a, nastupaju iste posljedice kao da je rok bitan sastojak ugovora, a to je raskid ugovora po samom zakonu (ex lege) u smislu odredbe čl. 361. st. 1. ZOO-a. Budući da je od isteka ugovorenog roka isporuke do podnošenja tužbe proteklo gotovo devet mjeseci u kojem roku roba nije isporučena, tužitelj je tuženiku očigledno ostavio i više nego primjeren rok za ispunjenje obveze pa je uslijed neisporuke robe nesporno došlo do raskida ugovora ex lege i prije samog podnošenja tužbe. No, s obzirom da je pobijanom presudom sud propustio obrazložiti je li tužitelj ostavio primjeren naknadni rok tuženiku odnosno koji je to primjereni rok bio dužan ostaviti, presuda evidentno nema razloga o odlučnim činjenicama zbog čega se ne može ispitati, no tužitelj svakako ističe da primjereni rok ne može biti duži od ugovorenog roka, a ni u kojem slučaju ne može biti devet mjeseci. U smislu navedenog, potpuno je pogrešan stav suda da je u opisanim okolnostima slučaja tužitelj trebao izjaviti raskid ugovora tuženiku jer ugovor raskinut ex lege više ne obvezuje ugovorne strane pa nema uvjeta (ponovno) ugovor raskidati. Stoga je donošenjem pobijane presude sud pogrešno primijenio materijalno pravo na štetu tužitelja. Traži naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 388,94 EUR.

4. Tuženik nije odgovorio na žalbu.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. i čl. 467. st. 1. ZPP-a, u granicama dopuštenih razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredaba čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

7. Tužitelj od tuženika traži isplatu iznosa od 2.998,80 EUR s pripadajućom zateznom kamatom na ime povrata iznosa kojeg mu je platio za EZ gnojivo - granulirani kalcij karbonat, koji mu tuženik nikada nije isporučio.

8. U ovom predmetu radi se stoga o sporu male vrijednosti (čl. 502. st. 1. ZPP-a). Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog

bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ovoga Zakona, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ovoga Zakona. U postupku u povodu žalbe u sporovima male vrijednosti ne primjenjuju se odredbe čl. 370. ovoga Zakona (čl. 467. st. 1. i 2. ZPP-a).

9. Tužitelj u žalbi točno navodi da je tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno, da:

- je 11. lipnja 2024. tužitelj platio tuženiku iznos od 2.998,80 EUR temeljem ponude broj 63 od 10. lipnja 2024. za 24 tone EZ gnojiva - granulirani kalcij karbonat (listovi 5. i 6. spisa),
- je krajnji ugovoreni rok za isporuku gnojiva bio 2. srpnja 2024.,
- je tužitelj nakon toga više puta pozivao tuženika da ispuni svoju obvezu, te mu zaključno rekao da mu isporuči robu ili vrati novac,
- tuženik nije isporučio robu tužitelju ni u ugovorenom roku niti u daljnjem primjerenom roku, odnosno da ju nije nikada isporučio.

10. Pravilno, s tim u vezi, tužitelj u žalbi navodi da primjeren naknadni rok za ispunjenje ne može biti duži od ugovorenog roka, te da svakako ne može biti duži od osam mjeseci, koliko je proteklo od ugovorenog roka (2. srpnja 2024.) do podnošenja ove tužbe (26. ožujka 2025.).

11. Pravilno žalitelj navodi i da je prvostupanjski sud (iako ju je pravilno citirao u obrazloženju pobijane presude) pogrešno primijenio odredbu čl. 362. st. 3. ZOO-a kojom je propisano: „Ako dužnik ne ispuni obvezu u naknadnom roku, nastupaju iste posljedice kao i u slučaju kad je rok bitan sastojak ugovora.“, kada je naveo da je odlučno u ovom sporu je li tužitelj izjavio raskid ugovora. To iz razloga jer je (u pobijanoj presudi također citiranom) odredbom čl. 361. st. 1. ZOO-a propisano: „Kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu.“

12. Dakle, s obzirom na to da je konačni dogovor između zastupnika po zakonu stranaka bio da „će se roba isporučiti kroz desetak dana od kraja kolovoza 2024.“, kako to proizlazi iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Bojana Sokača, i s obzirom na to da je, čak i neovisno o tome, primjeren naknadni rok za ispunjenje iz čl. 362. ZOO-a svakako istekao do podnošenja ove tužbe, prvostupanjski sud je, pogrešnom primjenom materijalnog prava – čl. 362. st. 2. i 3. i čl. 368. st. 2. ZOO-a, odbio predmetni tužbeni zahtjev.

13. Zato je, (pravilnom) primjenom navedenih zakonskih odredbi u vezi s čl. 368. st. 5. ZOO-a, tužbeni zahtjev prihvaćen, pri čemu tužitelju pripada pravo na zateznu kamatu po stopi na ostale odnose u smislu odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

14. Odluka o trošku utemeljena je na odredbi čl. 166. st. 2. u vezi s čl. 154. st. 1. ZPP-a, imajući u vidu da je tužitelj u konačnici u cijelosti uspio u ovom sporu.

15. Tužitelju, na temelju čl. 155. ZPP-a, Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 i 107/25; dalje: OT) i Tarife sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj 37/23; dalje: Tarifa), pripada pravo na naknadu

troškova prvostupanjskog postupka, i to: sastava tužbe u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 7. t. 1. u vezi s Tbr. 46. OT-a), zastupanja na ročištima od 1. srpnja i 10. rujna 2025. u iznosima od po 250,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 46. OT-a), te sudskih pristojbi na tužbu u plaćenom iznosu od 38,22 EUR (Tbr. 1. st. 1. Tarife) i presudu u iznosu od 76,44 EUR (Tbr. 2. st. 1. Tarife). Pripada mu i pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, i to: sastava žalbe u iznosu od 312,50 EUR (Tbr. 10. t. 1. u vezi s Tbr. 46. OT-a) i sudske pristojbe na žalbu protiv presude u plaćenom iznosu od 76,44 EUR (Tbr. 3. st. 1. Tarife).

16. Tužitelju ne pripada pravo na naknadu troška sastava podneska od 18. srpnja 2025. jer je okolnosti na koje je predložio saslušanje predloženih osoba, trebao samoinicijativno navesti, dok na ročištu radi objave presude nije bio prisutan, pa mu ne pripada traženi trošak zastupanja na tom ročištu.

17. Zato je ovaj sud, na temelju čl. 373. t. 3. te čl. 166. st. 2. u vezi s čl. 380. t. 2. i 3. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

Zagreb, 22. srpnja 2026.

Sudac
Radovan Raduka

Broj zapisa: **9-3088b-1a2f5**

Kontrolni broj: **0f275-c6ad6-d8ab4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.